

Kees van Hogeloon clubkampioen

De laatste ronde van de interne competitie van Eeuwig Schaak is ontaard in een ware thriller. Tot ver na de laatste partij was niet duidelijk wie de uiteindelijke clubkampioen was: Ad Bruijns of Kees van Hogeloon. Toen het verlossende woord van rekenmeester Cees Buurman kwam bleek dat het Kees van Hogeloon was geworden, met slechts een half punt voorsprong op Ad Bruijns. Kleiner kon het verschil niet zijn.

Iedereen had gerekend op een “grand finale” tussen Kees van Hogeloon en Ad Bruijns. Dat zou het mooiste scenario zijn: een rechtstreeks gevecht om het clubkampioenschap. Maar het aantal spelers was oneven en dus moest er iemand uitgeloot worden. En juist Kees van Hogeloon werd uitgeloot en moest dus vanaf de barkruk knarsetandend toekijkend hoe het zou verlopen. Als Ad Bruijns niet zou winnen van Ben Seleski was Kees zeker clubkampioen. Toen Ben aan Kees vroeg: “Wat als ik win van Ad?” antwoordde Kees “Dan ga ik je zoenen!” Dat had Kees beter niet kunnen zeggen. Ben zat kennelijk niet op een zoen van Kees te wachten, durfde zijn stukken nauwelijks meer vooruit te zetten en Ad benutte het ruimtelijk voordeel en versloeg Ben. Dit betekende dat Ad en Kees op ongeveer hetzelfde puntenaantal uit zouden komen en alles hing af van het verloop van de andere partijen. In de partij tussen Jan Rijkse en John van Helden wist niemand beslissend voordeel te krijgen, met remise als resultaat. Daarmee was Jan Rijkse, die ook nog een kansje had op het clubkampioenschap, definitief uitgeschakeld.

Kees van Hogeloon volgde vol spanning de partij tussen Hans Otten en Patrick Heijnen. Een overwinning van Hans Otten zou gunstig zijn voor Kees. Patrick sloeg met zijn paard een pion, maar na een venijnig tussenzetje van Hans leek Patrick zijn paard te verliezen. Patrick leek de zet daarop het paard alsnog te redden, maar Hans wist met opnieuw een venijnig zetje het paard alsnog te winnen. Patrick probeerde nog complicaties erin te brengen, maar verloor aan het eind gewoon een stuk en later ook de partij.

Cees Buurman won in zijn partij tegen Toon de Rooij een pion, maar slaagde er niet in de partij te winnen en moest genoeg nemen met een half punt. Cor Lazeroms stond tegen Jan Konings een vol stuk voor en leek probleemloos te gaan winnen, totdat hij een wel heel ongelukkige torenzet deed, waarna zijn toren opgesloten zat en verloren ging. De partij eindigde alsnog in remise.

Deze twee onverwachte remises bleken achteraf van beslissende invloed te zijn geweest op het clubkampioenschap. Ad Bruijns had gewonnen van Wim Soeters, die zich afgemeld had, en door die twee remises wipten Jan Konings en Toon de Rooij in de stand over Wim Soeters, waardoor Ad Bruijns daar minder punten voor kreeg en Kees van Hogeloon clubkampioen werd. Het leek dus wel een loterij, maar na 11 kampioenschappen op rij van Ad Bruijns was het wel verfrissend dat die reeks eens even onderbroken werd. Kees was eerder 2 keer clubkampioen, maar de laatste keer was voor hem 23 jaar geleden.

Eindstand C-manche:

1. John van Helden	97
2. Kees van Hogeloon	89,5
3. Ad Bruijns	85
4. Jan Rijkse	70
5. Hans Otten	62

Eindstand clubkampioenschap:

1. Kees van Hogeloon	260
2. Ad Bruijns	259,5
3. Jan Rijkse	246

